

Norges vassdrags- og energidirektorat
Postboks 5091 Majorstua
0301 Oslo

Saksb.: Ole Christian Skogstad
e-post: fmnoosk@fylkesmannen.no
Tlf:

Vår ref: 2012/6398

Deres ref: 201202715 201100848 200801134

Vår dato: 09.04.2013

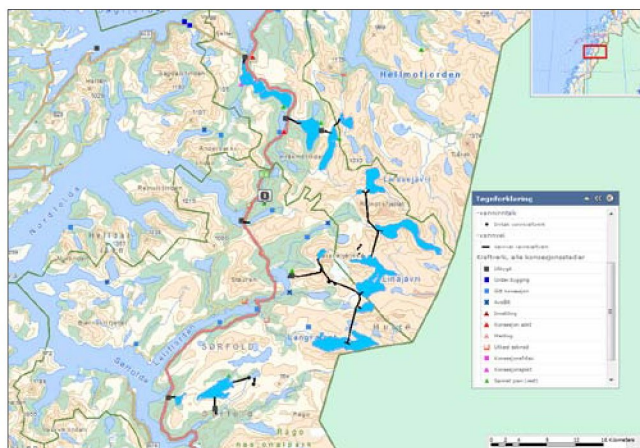
Deres dato: 04.03.2013

Arkivkode: 561

Uttalelse til konsesjonssøknader for tre småkraftverk - Tennvasselva, Hoffmannselva og Svartvasselva - Hamarøy

Fylkesmannen i Nordland viser til NVEs oversendelse datert 04.03.13 vedlagt søknader om konsesjon for bygging av Tennvasselva og Hoffmannselva kraftverk (ansvarlig søker Nord-Norsk Småkraft AS), samt Svartvasselva kraftverk (ansvarlig søker Tinfos AS) i Hamarøy kommune.

Det følgende er en samlet uttalelse fra Fylkesmannen til de tre forelagte konsesjonssøknadene. Inngrep i forbindelse med etablering av vannkraft gjør at den totale belastningen i indre deler av Salten og Nord-Salten må ansees å være stor. I denne delen av regionen representerer utbyggingen av Slunkajávrrre med overføring av vann fra Gåigjivárre, Rekvatnet, Sagfossen og Kobbelv betydelig inngrep i vassdragsnaturen, jfr. figur 1. I tillegg er det gitt konsesjon for bygging av Raukforsen og Femtvasselva kraftverker. Videre er flere kraftverk i rimelig nærhet til omsøkte kraftverk planlagt konsesjonssøkt.

Figur 1. Oversikt over vannkraftanlegg i indre deler av Hamarøy og Sørfold kommuner. Kilde: NVE Atlas.

Konklusjon

Fylkesmannen i Nordland fremmer med bakgrunn i naturverdier og friluftlivshensyn innsigelse til Svartvasselva kraftverk. Vi vil videre fraråde utbygging av Hoffmannselva kraftverk. NVE bør foreta en grundig vurdering av den samlede belastning på vassdraget, og om omsøkte utbygging kan medføre at vassdragets tåleevne overskrides og at en av fylkets få bestander av virkelig stor ørret kan bli desimert/utryddet. Når det gjelder Tennvasselva kraftverk, vurderer Fylkesmannen de negative konsekvensene til å være middels. Det forutsettes imidlertid slipp av minstevannføring også i vinterhalvåret.

Svartvasselva kraftverk

Kort om prosjektet

I dette prosjektet er det planlagt å utnytte et fall på 120 meter, hvor inntak er tenkt etablert på kote 134 og kraftstasjon på kote 14. Inntaksdammen ved utløpet av Svartvatnet vil bli 40 meter lang og ha en høyde på en meter. Vannveien planlegges i en 1900 meter lang nedgravd rørgate på elvas nordside. Middelvannføringen er 2,4 m³/s og det er søkt om en maksimal slukeevne på 4,8 m³/s. Kraftverket vil ha en installert effekt på 4,9 MW og skal etter planen produsere 14,4 GWh/år. Søker planlegger å slippe minstevannføring på 290 l/s sommer og 160 l/s vinter, noe som tilsvarer litt over 5-persentilene for de respektive årstidene. Tilknytning til det lokale distribusjonsnettet planlegges via en 2,5 km lang nedgravd jordkabel. Adkomst til anlegget vil skje via eksisterende traktorvei til Svartvatnet.

Innsigelse

Ut fra elvas betydning for naturtypen «Bekkekløft og bergvegg» og områdets verdi for friluftsliv, fremmer Fylkesmannen innsigelse til søknad om konsesjon for utbygging av Svartvasselva kraftverk. Innsigelsen fremmes med hjemmel i lov av 24.11.00 om vassdrag og grunnvann § 24 tredje ledd, jfr. reglene om innsigelse i plan- og bygningsloven §§ 5-4 til 5-6.

Fylkesmannens begrunnelse

Det nå omsøkte prosjektet har store likhetstrekk med det tidligere behandlet prosjekt i Samla plan (73701 Svartvasselv, St.meld. 63 (1984-85)). Det var den gang stor lokal motstand mot prosjektet, hvor blant annet Hamarøy kommune ikke ønsket utbygging. Prosjektet ble oppført i kategori II. Ettersom det nå omsøkte kraftverkets installerte effekt ikke vil overstige ti MW, er prosjektet unntatt fra Samla plan. Utbyggingen vil like fullt være konfliktylft hva gjelder biologisk mangfold og friluftsliv.

Berggrunnen består av granittisk gneis, grov- til middelskornet stedvis porfyrisk. Berggrunnen i området forvitrer sakte og er normalt fattig på plantenæringsstoffer.

Foruten den nær truede naturtypen «Elveløp», er det ikke i influensområdet funnet naturtyper oppført på Norsk rødliste for naturtyper 2011. Naturtypene «Bekkekløft og bergvegg» og «Poller» er påvist i influensområdet. Disse er omtalt i henholdsvis DNs håndbok nr. 13. 2006, oppdatert 2007 og DNs håndbok 19-2001, revidert 2007.

Sagpollen (Hillingspollen) er en svært viktig brakkvannspoll, og av de som er funnet i Nordland representerer denne forekomsten den beste lokaliteten av brakkvannspoller. Pollen er åpen mot vest, og domineres av brakkvasseng. Poller er ofte produktive og kan ha stor betydning som matsøkningsområde for store mengder fugler. Videre er poller ofte voksested for flere true og sårbare brakkvannsarter, deriblant flere kransalgarter. Etter det opplyste berøres naturtypen direkte av nedgravd jordkabel i anleggsfasen langs en strekning på snaue 250 meter langs veien ut til Hillingsodden. Trasébredden i anleggsfasen vil bli fem meter. I følge miljørapporten vil traséen maksimalt berøre et areal på 1,25 daa, noe som tilsvarer 0,2 % av naturtypen. Virkningsomfanget vurderes derfor som lite negativt for naturtypen.

Etter foreliggende opplysninger synes Sagpollen å inneha forekomst av den nær truede naturtypen «Strandeng». Naturtypen er utbredt langs hele kysten, men utgjør relativt små arealer. Opphør av tradisjonelt jordbruk, særlig beiting, truer naturtypen i form av gjengroing (tilstandsendringer). I tillegg omfattes typen av det generelle arealpresset som er i

strandsonen. I alminnelighet er ikke brakkvannsenseng truet i Norge (Fremstad og Moen, 2001), bortsett fra de generelle truslene mot strandengkomplekser. Nordlige brakkvannsensenger er ikke vurdert å ha spesielt sårbare eller truede arter. En viss del av artsutvalget i brakkvannsensenger er dog meget spesifikt for denne typen vegetasjonsforekomst. Fylkesmannen vurderer det direkte inngrepet til å forårsake moderate skader på naturtypene i pollen.

Store deler av Svartvasselva ble i forbindelse med bekkekløftprosjektet i 2009 avgrenset med en forekomst av naturtypen «Bekkekløft og bergvegg». På grunnlag av utforming, størrelse, skogstruktur og artsinventar vurderes lokaliteten som klart viktig. Fra prosjektet gjengis følgende:

Området har spesielle naturkvaliteter i form av relativt gammel skog med lokalt stabil og høy luftfuktighet. Spesielt verdifullt er den ganske høye konsentrasjonen av tydelig gammel bjørk og selje med grov bark og arter tilknyttet disse kontinuitetselementene. Bekkekløften er rimelig godt arrondert og uten vesentlige inngrep i nyere tid.

Lavartene rustdoggnål, kystdoggnål og hvithodenål, som samtlige er kategorisert som nær truet på Norsk rødliste for arter 2010, er funnet innenfor avgrenset kjerneområde for bekkekløften. Dette er også tilfellet for den nær truede soppen furuplett. Videre er det påvist store mengder av lungenever, samt vanlig blåfiltlav, skrukkelav og vanlig sotbeger. I følge Faun Naturforvaltning AS vil potensialet for funn av flere sjeldne fuktighetskrevede arter være betydelig redusert som følge av lav vannføring i deler av sommerhalvåret og at det ikke finnes noen markerte fossesprøytoner med konstant luftfuktighet.

I umiddelbar nærhet av elva vil reduksjonen i vannføringen kunne føre til noe tørrere luft både sommer og vinter. Furuplett finnes i gammel furuskog, der den er nedbryter (saprotrof) på død ved av furu. Arten forekommer sparsomt i nordre deler av Nordland. Dette er en karakterart på hard, tørr, seinvokst ved, både på læger og på grove og nedfalte tørrgreiner. Soppen er først og fremst utsatt for hogst og fjerning av dødt trevirke. Forhold som endrer dødvedtilgangen vil imidlertid være uheldig for arten. Regulering av vannstrømmen vil endre frekvens av flommer og påvirke isgangen i elva, som igjen vil kunne redusere produksjonen av død ved/ læger.

Rustdoggnål vokser i fuktige skogtyper, og er kjent fra ca. fem forekomster i nordre deler av fylket. Kystdoggnål vokser helst på gammel eller døende bark på undersiden av noe lutende, gamle lauvrestammer i fuktig blandingsskog eller granskog. Arten er kjent fra svært få forekomster nord for Saltfjellet. Mørketallet er dog vurdert som relativt høyt. Viktigste trusler mot lavartene er hogst, og generell reduksjon i habitat og substrattilgang. Eventuelle endringer av fuktigheten i blandingsskog som følge av redusert vannføring vil i en viss grad kunne påvirke rustdoggnålen og de andre lavartenes habitat.

Bekkekløfter er kun registrert ved to forekomster i Hamarøy kommune. I regionen (Nord-Salten og Ofoten) er også forekomsten av naturtypen begrenset. En gjennomgang av kunnskapsbasesene avdekker kun elleve bekkekløfter, hvorav majoriteten er av lokal verdi. Utbyggingen av det her omsøkte tiltaket vil, foruten å gi negative virkninger på selve bekkekløften i Svartvasselva, ha store negative konsekvenser for utbredelsen og representativiteten av naturtypen både i kommunen og i regionen. Etter Fylkesmannens vurdering vil det være av stor betydning at gjenværende bekkekløfter og omkringliggende gammelskog i området ivaretas, og da særskilt de av regional til nasjonal verdi.

Ut fra den begrensede utbredelsen av «Bekkekløft og bergvegg» i regionen, og at den samlede belastningen på naturtypen i vurderes som stor, jfr. naturmangfoldloven § 10, inngir Fylkesmannen innsigelse til utbygging av Svartvasselva kraftverk. Vi vurderer den samlede belastningen til å være så stor at det er fare for at det på kommune- og regionsnivå blir vanskelig å opprettholde eller nå forvaltningsmålet slik det er fastsatt for naturtypen og økosystemet i naturmangfoldloven § 4.

Områdets betydning for friluftsliv vil være et tilleggsargument for innsigelsen. Området rundt Svartvatnet er i kommunens friluftslivskartlegging registrert som et viktig utfartsområde (B-verdi), hvor fiske har en sentral funksjon i utøvelsen av friluftsliv i kommunen og i Nord-Salten. En utbygging som foreslått vil helt klart virke negativt for utøvelsen og opplevelsen av friluftslivet. Etter vår vurdering vil de negative konsekvensene være middels til store.

Hoffmannselva kraftverk

Kort om prosjektet

Hoffmannselva kraftverk vil utnytte et fall på 25 meter med inntak på kote 72 og kraftstasjon på kote 47. Vannveien vil framføres i tunnel over en strekning på 490 meter. Middelvannføringen er 11,23 m³/s og det er søkt om en maksimal slukeevne i kraftverket på 16,9 m³/s. Det er også søkt om å regulere Fjerdevatnet mellom 71,5 og 72,5 moh. Kraftverket vil ha en installert effekt på 3,2 MW og skal etter planen produsere 16,8 GWh/år. Utbyggingen vil føre til redusert vannføring over en strekning på 520 meter i Hoffmannselva. Søker har planer om å slippe 1,6 m³/s om sommeren og 0,91 m³/s om vinteren, noe som tilsvarer 5-persentilen.

Fylkesmannens vurdering

Hoffmannselva inngår i Sagelvvassdraget. I vassdraget er det registrert en bestand av elvemusling av middels størrelse med middels/dårlig rekruttering. Arten forekommer i utløpselva av Litjevatnet, og vil således ikke bli berørt av omsøkte utbygging.

I likhet med Tenneleva er det ikke foretatt undersøkelser av bunndyrfaunaen, dog med unntak av søk etter elvemusling. Reduksjon i vannføringen, og følgelig redusert vanddekt areal, vil sannsynligvis både føre til en kvalitativ og kvantitativ forandringer i bunndyrfaunaen, og da spesielt i Hoffmannselvas nedre del. Dette vil også ha konsekvenser for næringstilgangen for fiskebestandene i vassdraget.

Redusert vannføring mellom inntak og utløpet fra kraftstasjonen vil medføre en relativt stor reduksjon i ørretens og evt. laksens gyte- og oppvekstområder i nedre del av Hoffmannselva. Hoffmannselva har en kort strekning med potensial som gyte- og oppvekstområder for laksefisk. Ungfiskundersøkelser i Hoffmannselva sommeren 2012 og på slutten av 1990-tallet påviste forholdsvis lave tettheter av ørret- og laksyngel. Samtidig foreligger det lokale opplysninger om at Sandnesvatnet skiller seg ut fra øvrige innsjøer i vassdraget og regionen ved å inneha en relativt stor andel spesielt stor ørret (Tangen pers. medd.). Ser man på innløpselvene til Sandnesvatnet framstår Hoffmannselva, til tross for en relativt begrensede vandringsbar strekning, som den klart viktigste gyte- og oppvekstelva for ørret. Det er derfor noe overraskende at ungfiskundersøkelser viste forholdsvis lave tettheter av ørret. Like fullt synes rekrutteringen av ørret i Sandnesvatnet å være god, og at denne og næringstilgangen er tilstrekkelig for å opprettholde en god forekomst av stor ørret. Enhver reduksjon av de tilsynelatende begrensede gyte- og oppvekstarealene vil, etter vår vurdering, være svært

uheldig. På bakgrunn av dette vurderer Fylkesmannen de negative konsekvenser for akvatisk miljø som middels til store.

Ettersom Sagelvvassdraget er viktig for fiskeinteressene i Nord-Salten, vil negative effekter på det bentiske dyresamfunnet og ørretbestanden kunne slå negativt ut for brukerinteressene i området. Kommunen har i sin friluftslivskartlegging registrert vassdraget som viktig til svært viktig for friluftslivet. Selv om området rundt Femtvatnet, Sjøttvatnet og Sjuendvatnet er ansett som et enda mer verdifullt friluftsområde enn område ved Fjerdvatnet, og at det meste av utøvelsen av friluftsliv sannsynligvis vil foregå øst for E6, vurderer vil like fullt at de direkte konsekvensene for friluftsliv som følge av utbygging av Hoffmannselva til å bli middels.

Av hensyn til Hoffmannselvas betydning som habitat for ørret, bør ikke vannføringen i elvas nedre 300- 400 meterne, det vil si nedstrøms strykene, reduseres. Vi kan ikke se at et alternativ som i større grad ivaretar gyte- og oppvekstarealene er vurdert. Fylkesmannen minner i denne sammenheng om naturmangfoldloven § 12 som, ut fra å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet, pålegger valg av lokalisering som ut fra en samlet vurdering av tidligere, nåværende og fremtidig bruk av mangfoldet og økonomiske forhold, gir de beste samfunnsmessige resultater.

Berggrunnen i området består av diorittisk til granittisk gneis. Dette er harde og sure bergarter som i liten grad avgir plantenæringsstoff. Det er ikke avdekket utvalgte, truede eller viktige naturtyper i området. Vegetasjonen i det berørte området er triviell og fattig. I øvre enden av Fjerdevatnet er det et grunt område med noe våtmarksvegetasjon. Arealene med makrovegetasjon er imidlertid begrenset. Hoffmannselva synes å være egnet habitat for fossefall, selv om arten ikke ble påvist ved befaring av området. Strandsnipe (NT) ble observert i området under befaring i 2012. Svartand (NT) og fiskemåke (NT), toppand, kvinand, tretåspett og knoppsvane forekommer også i området. Småøyer og holmer i ferskvann er ofte viktige hekkeplasser for fugl. Storlom er påvist hekkende i området, mens observasjoner av par av fiskemåke ble gjort i hekkebiotop og hekking forekommer sannsynligvis her.

Storlom er som tidligere nevnt følsom for vannstandsendinger ettersom reiret etableres direkte på bakken i strandkanten. Endringer i vannstanden under hekkeperioden kan medføre tap av reir og mislykket hekkingen. For å redusere de negative konsekvensene for arten, foreslår Sweco som avbøtende tiltak at vannstanden i perioden 15. mai til 1. juli ikke bør være mer enn 30 cm under høyeste regulerte vannstand (HRV). Selv en endring av vannstands nivået i vatnet innenfor det her foreslåtte intervallet vil kunne medføre tap av reir. Ettersom man i dette tilfellet ikke kjenner eksakt hvor storlomen anlegger reiret, kan vi ikke utelukke at selv en begrenset endring i vannstanden kan medføre negative konsekvenser på hekkesuksessen. For storlomen er det viktigste at vannstand i perioden mai til 1. juli holdes mest mulig stabil. Om det her foreslåtte avbøtende tiltaket er tilstrekkelig for å kunne holde vannstanden stabil nok i perioden er ikke godt nok synliggjort.

Hva gjelder temaene INON og landskap gir miljørapporten en grei vurdering av områdets og vassdragets verdi, og hvilke negative konsekvenser en utbygging vil ha for disse temaene. Isolert sett synes tiltaket å forårsake middels skader på naturmiljøet. Ut fra hensynet til ørretproduksjonen i Sandnesvatnet stiller vi oss imidlertid kritisk til omsøkte løsning. Fylkesmannen bifaller foreslåtte avbøtende tiltak, og foreslår samtidig at kraftstasjonen gis

en alternativ lokalisering like nedstrøms strykene og at det tas inn vilkår som sikrer at vannstanden i perioden mai til 1. juli holdes stabil.

Tennvasselva kraftverk

Kort om prosjektet

Det er planlagt utnyttet et fall på 330 meter i Tennvasselva mellom kote 345 og kote 15. Fra inntaket vil vannveien de først 1220 meterne legges i rør i dagen og deretter som nedgravd rør de siste 100 meterne til kraftstasjonen. Det er søkt om å etablere en sperredam i nordenden av Tennvatnet og en sprengningsdam ved utløpet av Tennvatnet i vest. Dette for å drøye tilsiget til inntaket. Vannstanden vil variere mellom nåværende laveste utløpskote i Tennvatnet og en meter over denne. Det er også søkt om å overføre en liten bekk fra nedbørfeltet til Lagmannsvikelva via en kanal over til Tennvatnet. Middelvannføringen er 390 l/s og det er søkt om maksimal slukeevne i kraftverket på 700 l/s. Kraftverket vil ha en installert effekt på 1,9 MW og vil etter planen produsere 6,6 GWh i et gjennomsnittlig år. Søker planlegger slipp av minstevannføring på 70 l/s om sommeren. Det er ikke forutsatt slipp av minstevannføring om vinteren.

Fylkesmannens vurdering

Berggrunnen i området består av diorittisk til granittisk gneis. Dette er harde og sure bergarter som ikke er spesielt rike på plantenæringsstoff. Det er registrert humusdekke/tynt torvdekke over berggrunn i nedre del av Tennvasselva.

Det er ikke avdekket utvalgte, truede eller viktige naturtyper i området. Hva gjelder artsforkomster i influensområdet, er det registrert ål og strandsnipe i og ved Kjerringvatnet. Disse artene er oppført på Norsk rødliste for arter 2010 som henholdsvis kritisk truet (CR) og nær truet (NT). Det er også her tidligere registrert hekkende horndykker, og vatnet benyttes av sangsvaner under trekk. Videre er det kjent at fiskemåke (NT) og makrellterne (VU) opptre i nærområdet. Det er også observert toppand, krikand i tilknytning til vatnet. I skogsområdene er det registrert flere vanlige fuglearter.

Storlom (NT) er registrert hekkende på en holme i Tennvatnet. Arten hekker oftest i klare fiskerike sjøer, og fanger fisk fra innsjøen hvor den hekker eller nærliggende vassdrag. Ettersom reiret plasseres ved vannkanten, og ofte på holmer i vannet, er den utsatt for endringer i vannstanden. Flomdempingen i Tennvatnet vil føre til at flomvannstanden varer noe lenger enn den gjør i dag. Fylkesmannen er med bakgrunn i dette enig i vurderingen om at det er ikke grunnlag for å forvente en negativ effekt på storlomens hekkesuksess.

Buksvømmeren *Callicorixa producta* er kjent fra vassdraget. Sultanmosdyr (*Fredricella sultana*) er også påvist her. Dette er en vanlig forekommende art i Norge som helst lever på bunnen av næringsfattige dammer og innsjøer, men kan også finnes på grunt sakterennende vann. Kjerringvatnet har bestander av ørret og trepigget stingsild.

Ål er en katadrom fiskeart. Det vil si at den gyter og tilbringer første fase av livet i saltvann før den normalt vandrer opp i ferskvann hvor den vokser og utvikler seg til den er kjønnsmoden. Bestanden av europeisk ål har gått sterkt tilbake de siste årene, og er nå på et kritisk lavt nivå i hele utbredelsesområdet. Ål er kategorisert som kritisk truet (CR) i den nasjonale rødlista. Det vil si at arten, i følge kriteriene, har ekstrem høy risiko for utdøing (50 % sannsynlighet for utdøing innen 10 år). Havforskningsinstituttets rapport nr. 08/2008 "*Analysis of European eel (Anguilla anguilla) - time series from Norway*" peker på en

kombinasjon av ulike årsaker som forklaring på utviklingen. Hovedårsaken er trolig klimaendringer og økende temperatur i gyteområdene, men påvirkningsfaktorer knyttet til inngrep i vassdraget, herunder begrensede leveområder på grunn av dammer og andre hindringer i vassdrag, er ansett å være en medvirkende årsak.

Omsøkte utbygging medfører at det i perioder vil bli svært lav vannføring og tørrlegging av elva mellom inntaksdammen og kraftstasjonen. Denne reduserte vannføringen, og følgelig redusert vanndekt areal, vil sannsynligvis føre til både kvalitativ og kvantitativ forandringer i bunndyrfaunaen, og da spesielt i Tennelvas nedre del. Normalt vil en redusert vannføring medføre at diversiteten og bioproduksjon blir redusert (Stanford et al. 1996). Videre er det grunn til å forvente en forskyvning i artssammensetningen mot en favorisering av arter med mindre kroppsstørrelser. Fravær av vann vinterstid gjør at flere arter ikke klarer å gjennomføre livssyklusen. Reduksjon i produksjonen av bunndyr vil igjen kunne føre til mindre drift av næringsdyr til fiskebestanden i nedre deler av Tennvasselva og dens utløpsområde i Kjerringvatnet. Tiltaket vil således kunne ha negativ påvirkning på nedre del som gyte- og oppvekstområde for ørret og ål. Den mest egnede elvestrekningen for fisk og bunndyr er imidlertid såpass kort at konsekvensene vurderes ikke til å overstige middels negative.

Hva gjelder botanikk, ble det etter det opplyste ble funnet karplanter som er vanlige for regionen. Det mest interessante funnet var orkideen skogmarihand, som tyder på noe innslag av kalk ved Kjerringvatnet.

Fylkesmannen vurderer i likhet med Sweco at området har middels verdi for biologisk mangfold. Vi stiller imidlertid spørsmål om argumenter for unntak fra slipp av minstevannføring i vinterhalvåret er av en slik karakter at man kan tilsidesette et svært viktig avbøtende tiltak som dette representerer.

Inngrepsfrie naturområder vil bli redusert ved eventuell realisering av omsøkte tiltak. Utbyggingen vil medføre bortfall av 4,1 km² INON sone 2, mens 3,2 km² INON sone 1 omdefineres til sone 2 og 0,9 km² av villmarkspregede naturområder omdefineres til sone 2. Tiltaket vurderes derfor som middels negativt for inngrepsfrie naturområder. Hva gjelder temaene landskap og friluftsliv gir miljørapporten en grei vurdering av området og vassdragets verdi og hvilke negative konsekvenser en utbygging vil ha for disse temaene.

Isolert sett synes tiltaket å forårsake middels skader på naturmiljøet. For å opprettholde en viss produksjon av bunndyr i nedre deler av elva, og samtidig avbøte for konsekvensene for landskap og friluftsliv, bør det stilles krav om slipp av minstevannføring hele året.

Oppfølging av innsigelsen

Dersom innsigelsen ikke blir imøtekommet, vil konsesjonsmyndigheten likevel kunne gi konsesjon. Innsigelsen vil da ha den virkning at konsesjonsvedtaket ikke blir endelig, og må følgelig oversendes Olje- og energidepartementet for endelig avgjørelse.

Med hilsen

Roar Høgsæt (e.f.)
fylkesmiljøvernsjef

Tore Vatne
seksjonsleder

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:
Hamarøy kommune
Naturvernforbundet i Salten
Direktoratet for naturforvaltning
Forum for Natur og Friluftsliv i Nordland
Nordland fylkeskommune